

Повна назва: Методи історичних досліджень.

Статус: Нормативна.

Мета: курс покликаний здійснити вагомий внесок у формування професійного та загальноосвітнього рівня майбутніх спеціалістів в галузі історії, які, будучи залучені до загальнолюдських цінностей досягнень світової культури, сприймають ідеї гуманізму та прагнуть до самовдосконалення. Вивчення цього курсу допомагає формувати уявлення про основні методи і способи вивчення історичного та наукового дослідження.

Обсяг, методики, і технології викладання дисципліни:

«Методи історичних досліджень» (5 кредитів ECTS – 150 год.) розроблений за модульно-рейтинговою системою та включає в себе лекції (28 годин), групові заняття (42 години), самостійну роботу (80 годин), систему контролю та обліку знань. Викладається в 10-у триместрі. Передбачає написання і захист рефератів, тестування, підсумкової контрольної роботи за модулями й складання заліку.

Структура навчальної дисципліни:

Змістовний модуль 1. Наукова теорія пізнання.

Змістовний модуль 2. Загальнонаукові та спеціально-історичні методи дослідження.

Вихідні компетенції студента

Студенти повинні знати:

- Предмет та поняття методології та методики історії.
- Загальнонаукові методи дослідження.
- Структуру, рівні та спеціально-історичні методи історичного дослідження.
- Кількісні методи в історичному дослідженні.
- Основні види та особливості наукових робіт.

Студенти зобов'язані вміти:

- На науковій основі організувати свою працю, володіти методами збору, зберігання і обробки інформації, застосовуваними в сфері його професійної діяльності.
- Враховувати сучасний стан науки, оцінювати накопичений досвід, вміти здобувати нові знання, використовуючи сучасні освітні технології.
- Виконувати науково-дослідну роботу з архівною документацією, опублікованими джерелами, соціальною та економічною статистикою.
- Грамотно використовувати науковий понятійно-категоріальний апарат і професійну лексику.
- Володіти всіма навиками, знаннями і вміннями, необхідними для здійснення науково-дослідної роботи.
- Аналізувати й узагальнювати історичний матеріал у певній системі.
- Уміти аргументовано, на основі історичних фактів, обстоювати власні погляди на ту чи іншу проблему, толерантно ставитися до протилежних думок, брати участь у дискусіях, «круглих столах», конференціях, виявляти розбіжності в позиціях, критично ставитись до тенденційної інформації.
- Прогнозувати розвиток історичного процесу.

Викладач: Міронова Ірина Сергіївна – доктор історичних наук, доцент.